

FEŠTIVARSKI PLACOTIŠA

ГОДИНА XXVI

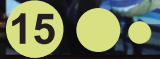
19. август 2012. године

БРОЈ 45

ВАЉЕВСКИ ЛЕТЊИ ФЕСТИВАЛ 11 - 19. VIII 2012. CITY OF VALJEVO SUMMER FESTIVAL

ВЕЛИКА СЦЕНА

ПРОГРАМ ЗА ДЕЦУ ТЕАТАР

Тешњарске

вечери

ОКОМ

објектива

Драгана Крунића

Увид у уводнике Живот у тешњарским ципелама

Када сам прошле године смислио да за уводник парафразирам наслов Душана Ковачевића, па ми надахнуће некако неприметно умакло, нисам помишљао да ће то родити једну добру идеју: треба се вратити насловима. Има у томе и прилично логике: без ових новина четврт века Тешњарских вечери у два миленијума ко би и како памтио... сваке новине почињу уводником који на неки начин ставља тематику у контекст времена и простора и, што је такође логично, има наслов као мамац за читање. Сви уводничари Тешњарског гласоноше трудили су се око тих текстова, али кад већ нема простора да се репринтују у целини, можда ће и сами наслови дочарати део атмосфере коју су Вечери доносиле у Тешњар и Ваљево.

Први уводник за први број, објављен 11. септембра 1987. написао је први уредник Славен Радовановић. Под полетним насловом „Дакле, коначно у оном правом смислу – народни празник“, текст је значајан за првобитно поимање нове светковине како је тада, пре свега у Тешњару дочекана, а како није опширан цитирамо га како је записан:

„Ове јесени излазимо у Тешњар огрнут новим, празничким рухом. То је по први пут народни празник у оном правом смислу. Није само тешка економска ситуација разлог зашто смо скромни у свечарењу – разлог лежи и у нашем схватању света: много тога се изменило; двадесети век је на искрају. Бацимо поглед уназад да видимо шта смо то учинили! Колико је остало до двехиљадите?“

Тако епохално упитани, разуме се да су сви следећи уводничари строго пазили на свако слово, о насловима и да не причамо. Тече отад прича насловничка коју, да се не кида, нећемо наводницима китити: Подмладио нам се Тешњар, утегао кућерке и биртије, Раширила се тешњарска филозофија, Тешњар пре и после рата, Шта да се ради, Тешњар у журби, Коцка ваљевска, Сићи до реке, Кад чекаш сабах у Тешњару, Корак до фестивала, Опет те Тешњарске, Будите доступни, Четврт века у два миленијума, Узнемиравање јавности, Сабор разилазних Ваљеваца..

Није сваки Гласоноша имао уводник, бивале су на насловној страни и песме Десанке Максимовић, Милована Витезовића и Петра Пајића, мењали су се и уредници и уводничари, неки и више пута, углавном без помоћи политике, осим прве године са четири шапирографисана броја новине су до претпрошле године штампане првог и претпоследњег дана и то може бити кратка историја ове „Тешњарске енциклопедије“, са најавама и белешкама о скоро свим програмима током четврт века, али и пуно прича о Тешњару и старом Ваљеву. Укратко, такође, и на тему из наслова.

Живот тешњарски, чини ми се, тече некако узводно, што се може узети као још једна оригиналност сликовите чаршије, онедавно проглашене за филмски град. Дакле, ето још једног познатог наслова: Пази, снима се! Да се не догоди, као уредници једне сјајне изложбе, која је ухваћена усред фотографије усред насловне стране са цигаретом иако званично не пуши. Треба пазити и шта пишеш, да се не деси што и мени који сам у естетском заносу забележио како штиклице штиклирају нову калдрму, да би Љиља Кецојевић, која годинама свакодневно Тешњаром пролази, одговорила како је стара калдрма била права баш за Високе потпетице. Зато сада кад прелазим преко Колубаре на питање где ћеш обавезно опрезно одговарам:

Идем да мало протешњарим ноге.

О уличном и дамском уређењу – више ни речи!

Одржане 26. Тешњарске вечери

Богат програм у сиромашне дане

Отворена врата установа културе, али и свих локала у центру града, пуне баште ресторана и кафића, гужва на ваљевским шеталиштима означили су, прошле суботе - 11. августа, да је шоу Тешњарских вечери почео још који сат пре него што се завијорила жута застава манифестације и огласиле фанфаре. На Тргу Живојина Мишића, заставу Тешњарских вечери подигли су чланови бициклистичког клуба „Боба” из Ваљева, Јован Јовановић, ученик 8. разреда О.Ш. „Десанка Максимовић”, репрезентативац Србије у категорији млађих кадета и Саша Селаковић, ученик 2. разреда Економске школе, шампион на државном првенству у брдском бициклизму.

Званично отварање овогодишњег фестивала на Летњој позорници уз Колубару поверено је, такође, младим ваљевским снагама, млађим од саме манифестације. Суграђане је у име Града Ваљева поздравио „дечак из свемира”, заљубљеник у астрономију, Слободан Боба Миловановић (23), млади истраживач, дипломирани машински инжењер са свим десеткама, који је до сада успешно завршио годину студија свемирског инжењерства у Хантсвилу, а управо стигао из Стокхолма, где је на Краљевском техничком институту завршио прву годину мастер студија из рачунарских симулација, док од септембра наставља студије примењене математике и нумеричког

програмирања на Техничком универзитету у Берлину. Овај млади локалпатриота пожелео је својим суграђанима да уживају у Тешњарским вечерима, али и да чувају Ваљево.

- Велика ми је част што ми је поверено да отворим ову традиционалну манифестацију. Ово је била неуобичајена улога за мене, јер сам до сада пред публиком само презентовао научне резултате, а овом приликом је требало да одржим неки говор пред пуно људи који ће фино да звучи и није ми било свеједно. Али ми је било драго што су око мене све људи који потичу из мог града, јер сам ја јако везан за Ваљево - рекао је Боба за Тешњарског гласоношу.

Без превише протокола у организацији, у програм Тешњарских вечери заплвило се спонтано, на спектакуларан начин, уз један од најбољих трубачких оркестара са ових простора Биг бенд Дејана Петровића, који је размрдао Ваљевце и припремио их на осмодневну битку са густим програмом и готово непробојном гужвом. Истовремено, на више локација у граду почели су и први програми, позоришне представе за децу и одрасле, изложбе, књижевне вечери и разговори, перформанси бирани тако да се за свачији узраст и укус нађе бар по нешто.

Богат културно-уметнички, забавни, али и спортски програм одржавао се свако вече у читавом градском језгру. Чак и неко ко није знао где или шта би могао да погледа, кренувши од платоа Центра за културу, преко Летње сцене до врха Тешњара, могао је да потроши цело вече. Од рановечерњих програма за најмлађе, екстремних спортова и представа, наступа клонова, преко сликарства у покрету за младе, разговора о историји Ваљева, концерата извођача различитих жанрова, до Тешњарских сцена на којима су се одржавали бројни, занимљиви програми. Па чак и ако огладне, на врху Тешњара могли су да пробају нешто што никад нису, неко национално јело из Португала или Грчке, или плодове природе ваљевског краја, међу којима су били и гриловани жабљи батаци у Бифеу код Поскока. И све то да се залије хладним, Ваљевским пивом.

Реч градоначелника

- Желим најпре да одам признање људима који су припремили овај програм. Мислим да је он квалитетан, разноврстан и садржајан и верујем да за свачији укуси и за свачију душу може да се нађе нешто. Ми имамо преко сто програма, на близу 30 локација, то је заиста импресивно, у то је уложен велики напор организатора и наши суграђани, великом посећеношћу, валоризовали су њихов труд. Показали смо да Тешњарске вечери својим садржајем и квалитетом задржавају један високи, уметнички ниво постигнут на претходних 25 манифестација - оценио је градоначелник Ваљева Станко Терзић.

Кад трубе зазвуче као фанфаре

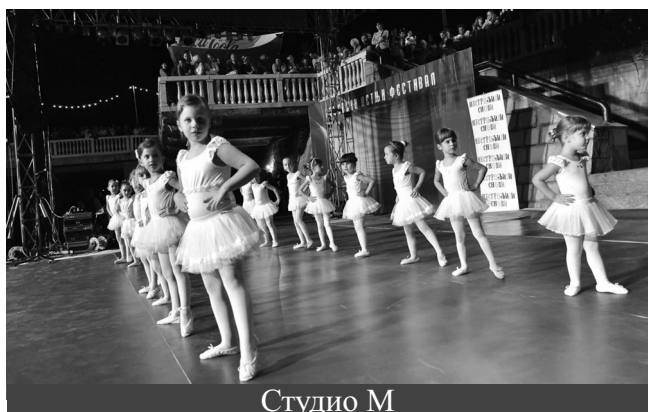
Музички програм 26 -тих Тешњарских вечери започет је двочасовним концертном трубача Дејана Петровића и његовог Биг бенда. Не знамо да ли је мотив организатора био да дашак атмосфере из Гуче заживи и на великој сцени Тешњарских вечери, али реакција публике је дефинитивно потврдила да је звук Гучевске трубе итекако популаран међу Ваљевцима. По речима крунисаног краља трубе Дејана Петровића, његова својеврсна мисија да кроз звук трубе представи и највеће светске хитове од Стинга преко Џејмса Брауна, Абе, Том Џонса до Ејми Вајнхаус и Заз, апсолутно је у људима који су имали прилике да га чују, успела да изазове један нови поглед на трубу коју најчешће везујемо за традиционалну српску музику.

Иако га је Гуча, како Дејан Петровић воли да каже, прва заљубила, он не жели да буде препознатљив само по њој већ по једном снажном, оригиналном и потпуно новом правцу који спаја рок, реге, латино, џез са најортодокснијим српским фолком. Он то ради вешто, смело, духовито, за музичке чистунце на моменте и врло провокативно, па и помало претенциозно, али свакако са својих 13 музичара ствара један крајње позитиван шок који помера границе до сада познатог у музици трубача.

Дејан Петровић

Спојивши неспојиво - ЕКВ, Смак и Партибрејкерсе са Ужичким колом и Уснијом Рецеговом, Дејан Петровић је спреман и на критику и на негативне ставове. Како сам каже, он се својом музиком обраћа онима који у њој не виде поделе на ове или оне, већ енергију која музику извлачи из оквира самог инструмента и разбија границе између људи и музичких укуса. Ту енергију је осетио у пуној снази на Тешњарској позорници, а свој наступ у Ваљевоу, поред концерата на Beer festu, Кустендорфу и у Сава центру, оценио је као један од најбољих у досадашњој каријери.

Студио М

Лазар Аврамовић

Након маштовитог наступа плесне групе "Студио М", музички програм на Великој сцени Тешњарских вечери настављен је наступом Лазара Аврамовића и пријатеља који су ове године свирали у минутима резервисаним за традиционално Ва Вече. Расположен за нешто тврђи звук од оног по којем је препознатљив у Ваљевоу, Лазар Аврамовић је свој девети концерт на Тешњарским вечерима испунио познатим нумерама тзв. енглеске сцене у чему га је подржао по његовим речима део некадашњег Л.А. бенда и колега, последњих година окупљених у Стејџ бенд. Одсуство латино звука и џез балада у концертном репертоару изненадило је поклонике музике некадашњег АБВ и Л.А. бенда у којима је Аврамовић годинама свирао. Он је то објаснио ставом да је свестран музичар, једнако квалитетан у бројним музичким жанровима, које покушава да интерпретира на себи својствен начин, пун клавијирског звука и спонтаних импровизација, а Велика сцена је по њему идеално место за то.

Сасвим извесно добра свирка

У току Тешњарских вечери повремено заживе програми који се својим квалитетом издигну и изнад саме манифестације и својом упечатљивошћу оставе дубок траг у културној понуди града. Један од таквих програма је свакако концерт београдског бенда Дарквуд даб којима су се у четвртој Тешњарској вечери придружили Бисера Велетанлић и Васил Хаџиманов. Број људи присутних на трибинама летње позорнице и пре самог почетка концерта потврдио је свест публике о квалитету ових музичара, а сам наступ свакако сврстао Дарквудовце у ред најпопуларнијих српских бендова међу Ваљевцима. У протеклих дванаест година четврти пут у Ваљево, а други пут на летњој сцени, Дарквуд даб звучи на Колубари зрелим, прочишћеним, музички јасно изграђеним стилем. Енергијом текста и аранжмана која продире дубоко у емоционалну свест слушаоца супротстављају се на изглед уздржаној, помало хладној слици којом је обојен њихов наступ. Посвећени музици, смирени у интерпретацији, са талентом који с друге стране реке енергију публике провоцира до тачке позитивног лудила. Енергије која уједињује све генерације слушалаца који у музици траже уметност, а не забаву.

.....

И пре самог концерта дало се очекивати да ће наступ Кикија Лесендрића и „Пилота“, бити један од најпосећенијих програма на овогодишњим Тешњарским вечерима. Међутим, маса људи присутна на, поред, изнад и испред трибина оставила је без даха све оне који су се пете вечери нашли у близини Велике сцене на Колубари. Призор који доживе само највеће звезде није изненадио Кикија Лесендрића, који апсолутно свестан популарности у Ваљево, самоуверено тврди да се од његовог последњег наступа у Ваљево (Тешњарске вечери 2009. године), није готово ништа променило сем што су Ваљевци овог пута бројнији и једнако распевани како уз старе, тако и уз нове песме. Наглашава да наступе у Ваљево јако воли због „блесавог“, амбијента, реке усред града, која уместо да раздваја, спаја и управо та специфичност наступа чини концерте у Ваљево посебним и незаборавним. Са професионалним стажом који датира од 1981. године „Пилоти“ још увек звуче као младалачки бенд.

Бисера Велетанлић

Кики Лесендрић

Класика на ваљевски начин

Пете Тешњарске вечери на платоу испред Центра за културу Ваљево, градски хор „Абрашевић“, извео је концерт духовне и госпел музике. И овог пута под управом проф. Драгана Васиљевића, наступ хора „Абрашевић“, потврђује чињеницу да је квалитет увек актуелан и занимљив, а једнако свеж и ако траје деценијама што дефинитивно јесте случај када се говори о овом хору.

У седмој Тешњарској вечери, у истом амбијенту, слушали смо концерт филмске музике у извођењу „Градског оркестра“, под уметничким руководством мр Александра Стајића.

У Тешњарским вечерима и Ваљевска гимназија је отворила своја врата за све поклонице уметничке музике. Ваљевцима су музицирале флаутисткиња Ана Радановић – Самарцић и пијанисткиња Сања Кнежевић. Висок ниво професионализма ових уметница свакако није био у пропорцији са присутном публиком што донекле намеће питање да ли је сала гимназије идеалан простор за програм Тешњарских вечери па била то и извођачки и акустички изузетно захтевна класична музика? Једно од главних обележја овог фестивала дефинитивно јесте отворен простор и могућност да се избегну устаљени оквири презентовања уметничке музике, те да се она представи у једном другачијем амбијенту који би привукао већи број људи.

Пушење је забрањено, носталгија није

Програм ком су се Ваљевци на овим Тешњарским вечерима вероватно највише радовали је концерт сарајевске групе „Забрањено пушење“. Шесто вече на летњој позорници донело је сјајно расположење, које је већина прижељкивала, а фронтмен бенда Давор Сучић – Сејо Сексон произвео извођењем културних песама Забрањеног пушења: Зеница блуз, С оне стране улице, Гузоџин син, Пишоња и Жуга и др. Ћускало се и певало уз жестоку свирку легендарног бенда. Млади и стари, тужни и весели, сви на обали Колубаре до последњег тона су испратили шоу који су Сарајлије изводили на сцени али... утисак наступа „Пушења“ на 26. Тешњарским је ипак нешто друго...

Да ли чињеница да се пред нама налази један од твораца „Топ листе надреалисте“ или хипнотичка привлачност препознатљивог босанског шарма, у сваком случају, концерт „Забрањеног пушења“ је све присутне старије од 30 вратио у осамдесете прошлог века и оживео сећања на Југославију које многим од нас измама чежњив уздах.

Пробудио је Сејо, па још Сексон, у Ваљевцима успомене на невиније и наивније доба кад смо ушушкани у сопствене снове, живели срећније и опуштеније, увек ради да животне проблеме претворимо у добар виц.

Бојана Стаменов

Забрањено пушење

Са „Забрањеним пушењем,, на летњој сцени у више од два сата свирке, Ваљевци су живели тренутке пре подела, ратова, транзиција, релесија. Тренутке без баријера. Изузев оне водене између публике и извођача коју је Сејо са својим бендом упорно примећивао и покушавао да прескочи. Верујем да је на ваљевском концерту он био једини који је Колубару уочио као препреку. За све остале, обале реке су захваљујући бенду „Забрањено пушење,, у шестој Тешњарској ноћи биле спојене.

И на срећу није црко „Marshall“.

На овогодишњим Тешњарским вечерима сјајан концерт уприличила нам је Бојана Стаменов, која је иако не победник, дефинитивно симбол последњег серијала „Ја имам таленат“. Ћаскали смо са њом о музици, серијалу, плановима, Ваљеву. Наступ у „Ја имам таленат“ открио јој је једну много ширу слику Србије и са задовољством истиче да су наступи по унутрашњости далеко инспиративнији од клупских свирки јер су људи непосреднији, топлији, спремни да од почетка до краја концерта испрате музичара са пажњом, што у Београду није случај. Пре свега је радује присуство и реакција деце на концерту, а наступ на Тешњарским вечерима јој је посебно драг јер јој је то први концерт у земљи после месец дана боравка у иностранству. Упозорена је да су Ваљевци дивни што су они реакцијом на њен наступ апсолутно доказали.

Театар под ведрим небом

Позоришни програм 26. Тешњарских вечери у односу на претходне године, због скромнијег буџета манифестације, умањен је са стандардних девет позоришних представа на седам, а од тога три ваљевске продукције. Куриозитет овогодишње позоришне сцене су и две ваљевске премијере, Градског позоришта Абрашевић „Кафаница, судница, лудница“ и „Парче срца мог“ Омладинске сцене при Центру за културу Ваљево.

Вечерњу сцену, у суботу 11. августа, отворила је представа „А где су кокошке“, ауторски пројекат Татјане Кеџман и Монике Ромић у продукцији УК „Вук Караџић“, а по комичном (мада за позоришне делатнике вероватно реално трагичном тексту) Вита Марића. На шаљив начин Татјана Кеџман и Моника Ромић приближавају публици муке кроз које пролази већина глумаца у Србији (а можда и у свету) не би ли обезбедили личну егзистенцију. Ваљевци су бурним аплаузима и константним смехом потврдили да лаки летњи позоришни комади имају своју публику у граду на Колубари.

Нова представа "Зеље, печени кромпир" позоришне трупе Артерија из Новог Сада, коју Ваљевци памте са прошлогодишњих Тешњарских вечери по сјајној представи "Сабрана дела Виљема Шекспира укратко", играна је другог дана ваљевског летњег фестивала. Кисела, слатка, помало горка представа по тексту мађарског писца Золтана Егрешија бави се судбинама три ега обучена у дресове фудбалских судија. Црна комедија о промашеним животима, транзицији, изневереној љубави, професионалним каријерама, вечито омаловажаваним људима који се боре за своје малено парче неба. Често смешна али ни мало лагана представа оставила је Ваљевце под утиском и натерала их да се замисле над људским судбинама, што је, чини се, и сврха позоришта.

Књажевско српски театар Крагујевац ваљевској публици представио се комадом "На пучини" писца Славомира Мрожека. Сатирична прича о три бродоломника у елегантним оделима који изборима одлучују о томе који ће од њих бити поједен зарад општег добра. По речима редитеља Братислава Славковића, метафорично гледано ако таласе заменимо политичким демонстрацијама и подсетимо се изборних кампања, увек на крају настрада мали човек. Да ли обичан мали човек страда и "На пучини" остављено је публици на разматрање.

Посматрано људским, а не позоришним оком, најуспешнија представа овогодишњих Тешњарских вечери је "Мушки и женски разговори" рађена по тексту Душка Радовића. Храбри глумци, чланови Друштва за церебралну парализу Ваљево, опсервирају на сцени увек актуелну животну тему, мушко - женских односа.

Заставу на овогодишње Тешњарске вечери спустиће вечерас од 23 часа на Вечерњој сцени представа "Љубав и још неке ствари" Шабачког позоришта.

Кафаница, судница, лудница - премијерно

Синоћ је на препуној Вечерњој сцени испред Центра за културу, Градско позориште Абрашевић премијерно извело комад „Кафаница, судница, лудница“ рађен по тексту Бране Црнчевића из давне 1965. године. Из угла редитеља Мирослава Трифуновића „Кафаница, судница, лудница“ је сатирични кабаре, али веома политички оштар, један од најкултнијих комада који је изведен у историјату Атеља 212, који нас подсећа на време социјалне и политичке демагогије, нажалост и даље веома актуелне - јер кафанске, судничке и лудничке приче и данас изгледају слично. Поред тога Трифуновић износи и једну занимљивост везану за само настајање представе у продукцији Абрашевића: „Када сам контактирао Брану Црнчевића добили смо сагласност да припремамо представу, али је настао проблем јер Брана није имао ни један примерак текста. Узалудни су били покушаји да се текст пронађе у библиотеци Атељеа 212, у архиви покојног Вокија Костића и код глумца из оригиналне атељеове поделе. После више месеци узалудне потраге, у Абрашевићу одустајемо од овог комада, али нам убрзо стиже копија текста од драгих пријатеља из Републике Српске, куцана на старој писаћој машини, из библиотеке Народног позоришта у Бања Луци“, прича кроз осмех Мирослав Трифуновић.

„Ово је први пут, чини ми се, да премијера позоришне представе буде уприличена у оквиру програма Тешњарских вечери. За глумце веома је тешко да имамо „стартно“ извођење на отвореном јер је немогуће обезбедити идеалне услове због околне, спољашње буке, скромности светлосног парка, али и сценографије која мора да буде донекле сведена због лимитираности простора бине. Надам се, ипак, да су гледаоци вечерас видели нешто ново и за овдашње театарске прилике неубичајено. Иако се све то скупа чини питко и лако, овакав вид комедије уме да буде нимало једноставан за играње. Састављен је од веома различитих начина хуморалног одигравања, различитих драматуршких делова, плус ту су немали музички, певачки „задачи“, оркестар на сцени, ваљало је све то уклопити и са оригиналним видео анимацијама... Мислим да

смо све то ефектно успели вечерас да „спакујемо“ и реализујемо, бар ми се тако чини по добрим реакцијама публике, што ме јако радује“, каже доајен Абрашевића, глумац Бранко Антонић.

Поред Бранка Антонића у представи играју Љубивоје Бубе Марковић, Горанка Калембер Лучић, Божидар Милић, Маја Ђурић, Мира Вуковић, Зоран Поповић, Мирослав Трифуновић, Зоран Пајић и Марко Јакић. Сценографију потписује Душан Арсенић, а за шаренолике костиме била је задужена Бранка Шишиначки Обрадовић. Оригинале сонгове је компоновао др Воја Милутиновић.

Уколико Министарство културе Републике Србије Ваљевцима уплати пре више месеци обећана и на званичном конкурс у одређеној средству за реализацију „Абро-феста“, „Кафаницу, судницу, лудницу“ половином септембра чека изведба у оквиру овог позоришног фестивала у Ваљеву, а након тога представа започиње свој живот на позоришним даскама широм Србије и региона.

Ако су у нечему овогодишње Тешњарске вечери направиле помак, то је свакако у организацији ликовног програма. 26. Тешњарске вечери поштоваоцима визуелне уметности даровале су прегршт изузетно квалитетних изложби. Велики број аутора представио је своје радове на мноштво локација. Од мале пластике, илустрације, стрипа, фотографије до сликарских и вајарских дела, готово да нема области ликовног стваралаштва која није заступљена у овогодишњем програму Тешњарских вечери.

Када се сагледа бројност и квалитет изложених дела, намеће се утисак жала, јер Ваљево, град изузетних талената из домена ликовног стваралаштва, још увек нема градску галерију или изложбени атеље – место где би ваљевски уметници и њихови гости излагали читаве године.

ПОСЛЕ НЕ - ВРЕМЕНА

Дана првог овогодишњих Тешњарских вечери, већ од 19 часова, отворена су врата свих галерија. Пратећи хронологију у својој шетњи кроз Тешњар, пут вас прво доводи до тзв. "Мале галерије" у Бирчаниновој 67. Ушушкана у невеликој просторији, по мало сеновитој, ту је изложба фотографија "После не – времена" Ваљевке Марије Милутиновић, која живи и ради у Паризу. У одсуству ауторке изложбу је отворила Зорица Милинковић, директорка библиотеке "Љубомир Ненадовић". Приказано је око 50 радова Марије Милутиновић насталих у оквиру њеног магистарског рада. Ауторка "оком" апарата бележи нове почетке људи прогнаних након војне акције "Олуја". Иако рађене у црно – белој техници, фотографије тематски приказију почетак новог живота, наду и захвалност изгнаних јер су живи. Свакако, реч је о поставци вредној пажње.

ОЖИВЉАВАЊЕ

У Бирчаниновој 69, у "Тешњарској галерији", Завод за заштиту споменика Ваљево приредио је изложбу "Оживљавање" Милке Крстивојевић, архитекте, вишег сарадника у Заводу. На свечаности отварања говорили су Његово Преосвештенство Епископ ваљевски, господин Милутин и Вера Павловић, директорка Републичког завода за заштиту споменика културе, исказујући неизмерно поштовање према пожртвованом раду Милке Крстивојевић, добитнице признања "Златна мистрија" за прошлу годину које уручује Друштво конзерватора Србије. Фотографије приказане на изложби "Оживљавање" радују посматрача и сведоче о деценији упорног рада. Реч је о 26 пројеката на којима је Милка Крстивојевић била главни пројектант, од којих је до сада 15 реализовано, затим 19 конзерваторских елабората, као и 23 успешно обављена надзора на изведеним радовима.

Радове Милке Крстивојевић фотографски је овековечио Екселенција ФИАП (уметничко звање Међународног савеза фотографске уметности) Милан Марковић, фотограф Завода за заштиту споменика Ваљево.

Оживљавање

Према речима Милке Крстивојевић, тешко је издвојити било који пројекат јер су сви драгоцени, иако су објекти веома различити. Од народне архитектуре, преко сакралних објеката до споменичких обележја, проблематика сваког објекта је потпуно другачија, од запуштености и урушавања до потпуне девастације објеката. Међутим, посебно памти санацију и конзервацију родне куће војводе Живојина Мишића у Струганику, конзервацију Спомен костурнице на Мачковом камену, санацију цркве Свете Тројице у Краљеву након земљотреса, као и обнову цркве Св. Петра и Павла и реконструкцију парохијског дома у Истоку на Косову и Метохији: "То су били веома тешки услови за рад, у зимском периоду, на температури од минус 11 степени, у пратњи КФОР-а. Али, хвала Богу, изведени су радови и то је урађено," присећа се Милка Крстивојевић, иначе чланица председништва Друштва конзерватора Србије и председник регионалне подсекције извођача Инжењерске коморе Србије.

IN MY SECRET LIFE

У "Галерији 100" у Бирчаниновој 100 већ при првом кораку осетите као да сте у бајковитом свету који је за посетиоце припремила Ваљевка Марија Јевтић. Цртежи са зидова увлаче вас у свој свет спокоја и доброћудности, милих црта лица палчића и шумских вила, уснулих принцеза у својим тајним одајама, или вас привлачи шепурење лептирића или ратоборне богомољке вођене руком малених, анђеоских ил' демонских јачаха.

Ауторка Марија Јевтић је о својим цртежима рекла: "Ликовни израз у овом смислу је нешто чиме сам тек почела да се бавим – јавно, да показујем тај свој "тајни живот". А што се тиче тематике тог "тајног" живота и бајковитости, мислим да сви ми наше тајне животе волимо да направимо да буду

Марија Јевтић

бајковити, што другачији од оне стварности и да, колико год да нам је стваран живот доминантан, толико нам је и овај "тајни" живот неопходан да би опстали"- рекла је за Тешњарског гласоношу Марија Јевтић. Иначе, Марија Јевтић је 1994. године дипломирала на Факултету примењених уметности и дизајна у Београду, на одсеку сценографије. Исте године почиње да ради у "Ателјеу 212" најпре као реализатор пројеката, а потом и као графички дизајнер. Као сценограф радила је са познатим и признатим домаћим редитељима, а поред Београда, радила је позоришне сцене и у Новом Саду, Сомбору, Зеници, Задру... Од 1999. године бави се графичким дизајном, а пет година касније, са Снежаном Копривицом оснива часопис за креативно васпитање "Трагови". Пар година касније почиње сарадњу са издавачком кућом „Propolis Plus Books” за коју ради као илустратор. Од ове године сарађује и са Гете институтом у Београду.

КРИЗА НОВИНА + ДВА ГОСТА ДОСТА

У Галерији хола Центра за културу другог дана "Тешњарских вечери" испреплетена су два, наизглед, потпуно различита догађаја. Међутим, промоција књиге "Криза новина" Милорада Вујашанина Цује и изложба "Два госта доста" чине нераскидиву целину. "Криза новина" заправо је збирка есеја и ликовних критика Милорада Вујашанина Цује, академског сликара који живи и ради као уредник ликовне редакције у Културном центру у Краљеву. За време студија на Академији у Београду, где је и дипломирао 1983. године, био је сарадник Културног центра Краљево и у тим моментима се догађа главни прелаз у раду, са класичног сликарства на идеју о слици, али и целокупног става према животу и стваралаштву, појашњава Милорад Вујашанин и о својој књизи каже: "Мој основни мото за писање ове књиге био је разрешење проблема показивања или презента ликовног, уметничког рада. Да бих то успео, морао сам да осмислим сваки детаљ у поступку, од идеје до краја, читав процес настанка уметничког дела. Из тога је произашла група есеја - размишљања о култури, о стварању, о односу према уметничком делу," – каже Милорад Вујашанин, при томе истичући да на сопствене изложбе не позива ликовне критичаре јер сматра да аутор треба сам да презентује своје остварење.

Управо вођен том идејом подстакао је младе, ценимо на основу приказаних дела - изузетно надарене скулпторе и сликаре, да сами говоре о својим радовима, при томе их пропитујући, као на испиту. Можда је то био разлог благе треме младих излагача, чини се, у тим моментима недовољно свесних раскоши своје даровитости и приказаних слика и објеката. Стога, уколико сте пропустили отварање изложбе "Два госта доста" остаје позив да посетите Галерију у холу Центра за културу и погледате скулптуре Николе Благојевића и слике Николе Романовића, Луке Трипковића, Драгана Марића, Младена Јанковића, Тамаре Пантић и Мирзе Дедића.

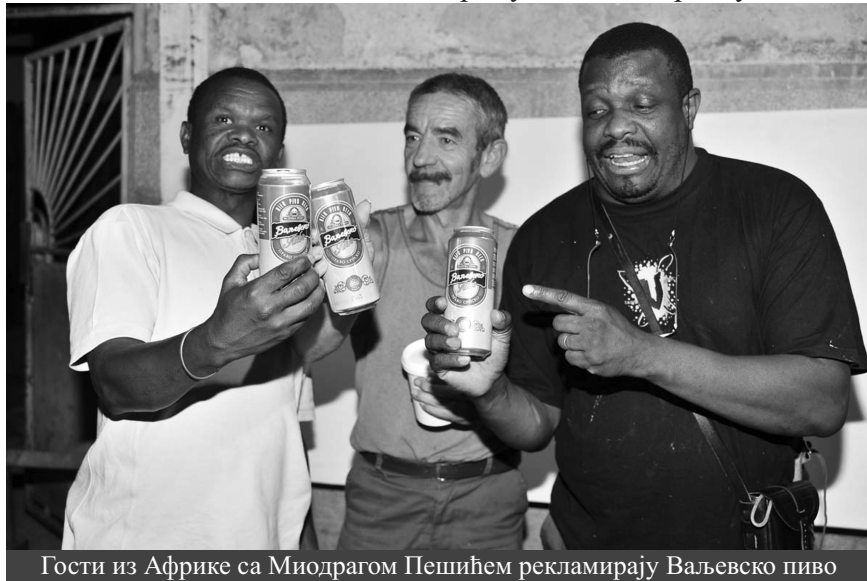
У галерији "Тицијан" на Кеју првог устанка у среду 15. августа Јанко Левнаић свечано је отворио изложбу "Светлописи", фотографа Владана Танасковића. За ову прилику Танасковић је изложио око 50 фотографија, насталих у протеклих пет година, на његовим бројним путовањима у Кину, Вијетнам, Грчку, на Дурмитор...

У галерији "Принтекс", такође на Кеју првог устанка, у току је изложба дубореза и рукотворина од глине и дрвета Слободана Бановића, на којој је изложено око 50 радова, претежно религијске тематике.

ИЗЛОЖБА У ТРНАВЦУ

На изложби у Интернационалном студију представљена су уметничка дела академских сликара из Јоханесбурга. Приказане су слике средњег и великог формата, портрети рађени јединственом техником рециклираних елемената од пластике уметника Мбонгенија Бутелезија, као и уља на платну сликара Вусија Мфупија, Мандла Годфраја Мајадибодуа и Ендрјуа Данденија Нлангвинија, као и ткане и шивене рукотворине Иде Валт. Поред уметничких дела, изложени су и предмети из свакодневног живота, употребни, магијски и украсни.

Поводом отварања изложбе сликар Ендрју Дандени Нхлангвини каже да су његове слике базиране на историјским догађајима, а осећања изражава интензивним - црвеним и плавим и тамним бојама и јасним емоцијама осликаним на портретима.

Гости из Африке са Миодрагом Пешићем рекламирају Ваљевско пиво

БОЈЕ АФРИКЕ У ТЕШЊАРУ

Пете вечери ваљевског летњег фестивала, пажњу публике у Тешњару привукао је интересантан перформанс - настанак слике, у заједничком извођењу сликара из Јужноафричке републике, Ендрјуа Данденија Нлангвинија, Мандала Годфрија Мајадибодуа, мр Катарине Маринковић и Миодрага Пешића из Ваљева. Новонастала слика симболише везу између Јоханезбурга и Ваљева, али и пријатељство изузетних ликовних стваралаца.

По речима Ендрјуа Дандени Нлангвинија, пре почетка нису имали прецизан концепт, али су брзо ускладили приступ и платно је

преплављено вешто уклопљеним детаљима моста, стилизованих људских фигура, уз доминацију старинског бицикла у причи о пријатељству два града са различитих континената.

Иначе, каже да му се Ваљево допада и да му је занимљиво, јер бројни Ваљевци желе да се фотографишу са њим.

Изложба "Афричка уметност у Ваљеву" у Интернационалном студију "Радован Трнавац Мића" отворена је до краја августа

Галерију "СИЛОС" су основали чланови "Ваљевског удружења ликовних стваралаца" у Бирчаниновој улици на броју 120, недалеко од силоса, што је подстакло уметнике да идентично назову свој изложбени простор," прича сликарка Наталија Романовић. Поводом "Тешњарских вечери" заједничку "Изложбу цртежа и мале пластике" приредили су чланови ВУЛС-а: Драган Марић, Тамара Јеремић, Миша Дудић, Тијана Никитовић, Војислав Радовановић, Катарина Маринковић, Младен Јанковић, Лејла Енетих, Предраг Благојевић, Јелена Марковић, Милош Новаковић, Ива Јеремић, Никола Романовић, Тамара Пантић, Лука Трипковић, Миломир Романовић, Милан Хрњазовић, Ана Крстић, Жељко Виторовић, Наталија Романовић, Немања Радојичић и Ђорђе Станојевић. Може се рећи да их обједињује пар ставки. Прва је – љубав према ликовном стваралаштву, а друга заједничка ставка им је тежња да у Ваљеву постоји изложбени простор где сви ликовни ствараоци који живе и раде, или су пореклом из Ваљева, могу приказивати своје радове. "Силос" је мали, али пристојно уређен простор где тренутно излаже двадесет двоје стваралаца", каже Наталија Романовић и додаје: "Наша идеја била је да окупимо све уметнике из Ваљева који су завршили неку од ликовних академија и мислим да смо у томе скоро у потпуности и успели. Наш циљ, као ваљевско удружење, јесте да међусобно комуницирамо, размењујемо идеје, правимо разне пројекте." Додаје да у Ваљеву прижељкује одговарајући галеријски простор где би могли овдашњи ствараоци да излажу, али и да се не стиде да позову озбиљне сликаре попут Здравка Локсимовића или Мрђана Бајића да одрже своје изложбе. Галерија "Силос" је простор погодан за излагање цртежа или презентовање мултимедијалних радова, а намера нам је да буде галерија авангарде", резимира Наталија Романовић.

С.Ј.К.

Поезија крај Конака

На иницијативу чланова Књижевне заједнице Ваљева, који су у Лозници гостовали поводом "Видовданских вечери", овдашњи песници, у узвратну посету позвали су песнике, пријатеље и сараднике, из Лознице. Својим песничким опусима представили су се чланови Удружења књижевника Србије: Светомир Тешмановић, Слађана Р. Лукић, Невена Кокановић, Милан Ивановић, Миро Моравчевић, Зорица Рајкова Лукић – сликарка и песникиња, као и Љубомир Ћорилић, песник и књижевни критичар, пензионисани уредник редакције за културу РТВ "Подриње", оснивач и члан Књижевног клуба "Караџић" из Лознице, и један је од оснивача Књижевне заједнице "Вук Ст. Караџић" при Удружењу књижевника Србије. Љубомир Ћорилић до сада је објавио укупно 19 књига, збирки песама за децу и одрасле, међу којима и антологију "Златна петорка српске поезије за децу и младе".

Иницијатива за промоцију "Песника Јадра" на овогодишњим Тешњарским вечерима потекла је од чланова Књижевне заједнице Ваљева. Тим поводом, Светлана Јевтић Петронић је рекла: "За нас су ово најлепши догађаји када нам дођу песници из других градова. У тој хармонији различитости видимо смисао нашег постојања, уопште, јер затворити се само у један круг – без смисла је."

Аца, Марија, Јован, Бранко

Догађај вредан пажње било је књижевно вече Марије Шкорнички и Аце Видића, о чијој поезији је пред Муселимовим конаком говорио Јован Зивлак, песник и књижевни критичар.

Јован Зивлак каже да је о поезији, за разлику од прозе, знатно теже говорити, јер се код поезије ослањате на језик, а песме су "subjekt – прилично нестабилан". О песничком опусу Аце Видића каже да је Видић језички брилијантан песник, недовољно цењен колико заслужује:

„Видић се ослања на два типа искуства: на надреализам и на једну линију побуњеничке, рекао бих субверзивне поезије, која је дубоко обележила европску културу. Други тип поезије је везан за контра културу, за rock and roll и у оном првом делу је извршена синтеза са једном традицијом коју називамо "херметичком".

Ту се рачуна са дубином језика, са могућим потенцијама које носи смисао језичког догађаја. Он се разликује од надреализма зато што је у великој мери изван онога што се може назвати нека емпиријска стварност, позив на промену, револуцију – то је више глас једног усамљеног субјекта, човека у свету који дубоко пориче сваку могућност суштинског постојања и разумевања сопствене ситуације," резимира свој осврт на Видићеву поезију.

Јован Зивлак о Марији Шкорнички каже да је она необична као песникиња: "Имате утисак да она приповеда и да је ту у питању нека врста унутарњег дијалога, или спољњих описа ситуације у којој она живи. Ти језички искази су фрагментизовани, често неповезани, и то је та вредност саме поезије што она, на изванредан начин, једном врстом мањка – одсуства јасне интенције шта хоће да се каже – заправо производи вишак, и то кроз неко дубинско читање, ако имамо стрпљења. ...

И она је, рекао бих, песник сведочења о померености, фрагментизацији и ишчашености човека – неког идеала који има често на уму један класицистички, хуманистичко настројени субјект који рачуна да је овај свет саздан на основама некаквог смисла, неке сврхе. Ви видите да код ње постоји тренутак неке екстазе, радости, али истовремено, следећег момента, он се претвара у једну врсту осећања бола, меланхолије, туге, расцепљености и тако даље... Дакле, Марија Шкорнички је врло занимљива, она је песник вредан пажње и то што је она одредила своју поезију као неку врсту блуза – то говори о некој евокацији једне културе која је меланхолична, која је тужна, која је субјективна и која, ето, говори са неком дубоком искреношћу о себи, " оценио је стваралаштво Марије Шкорнички Јован Зивлак, један од најзначајнијих домаћих песника савременице, који иза себе има небројено престижних књижевних награда и једнако импозантан стваралачки опус збирки поезије и есеја.

Трчи, бебо, трчи!

Посета Тешњарским вечерима са децом најсличнија је тренинзима за обуку нинџа. Вежба се способност држања на оку (свако око за по једно дете), сналажење у простору, трчање са препрекама, брзина пресвлачења, разумевање дечијих потреба и жеља и све то уз максималну уздржаност и хладнокрвност. Сопственим снагама, без употребе оружја. На овом последњем сам пала још на теоријском делу, па сам уместо улоге маме на Тешњарским изабрала неупоредиво лакшу - да будем новинарка. Ако треба и на 100 програма на 27 локација, и ако је свугде у исто време (нинџа је нинџа), али само без деце.

Дакле, и овогодишње Тешњарске вечери имале су богату понуду за децу, при том не мислим на хелијумске балоне, шећерну вуну и светлећа, летећа чудеса што падају пролазницима на главу. Од раних вечерњих сати малишани су могли да увежбавају трикове уз екстремне спортисте, Клуба „ХЗМ014” на Градском тргу или да сликају на платнима са арт групом „Црна мрља”.

Дечија позоришна сцена била је сигурно једна од најпосећенијих локација тешњарских програма. Свако вече гостујућа или домаћа представа за децу окупљала је огроман број малих и мало већих Ваљеваца и њихових верних пратилаца који се нису могли извући на фору да буду новинари, који су се тискали како би чули Цврчка, Мрава, Уплакану Катарину, Петра Пана и друге јунаке.

У продукцији Центра за културу, пред младим Ваљевцима премијерно је изведена представа „Парче срца мог”, у извођењу Омладинске позоришне сцене, по тексту

Катарине Вићентијевић и режији Ангелине Лукић. Представа указује на проблеме који настају у породицама када у њима нема адекватне, или чак никакве, комуникације. У овој причи о тешким породичним односима у којима највише испаштају деца, учествује двадесетак младих глумаца. Музику за „Парче срца мог” приредила је музичка секција Центра за културу коју предводи Људмила Поповић, док су делове сценографије израдили полазници ликовне радионице те Установе, чији је ментор Катарина Маринковић и деца из Дневног боравка Удружења „Наши снови”.

Велику пажњу најмлађих привукао је клоун Марко Илић, који је на неколико локација у граду изводио своје акробације са лоптицама, букетима цвећа, па и пиратским мачетама. Праћен бурним аплаузима малишана, клоун је изговарао чаробне речи и успешно жонглирао, али и ходао на штулама.

Мали графичари из Пете основне са својим професором Бранком Симићем и ове године одржали су јавни час у Тешњару о тајнама израде графике. Своју изложбу имали су и полазници ликовне радионице Центра за културу, који су под слоганом ”Поглед у недоглед” изложили своје шашаве, креативне и забавне наочаре.

Овогодишњи маскенбал оборио је рекор у посећености. У овогодишњој трци за најмаску учествовало је преко 250 малишана, од 2011. годишта до школараца. Жирију није било лако не само да погледа толико излагача креативности, необичности и непрепознатљивости, већ и да изабере најбоље и најоргиналније. На Летњој сцени смењивали су се страшила и лепотице, чаробнице и вилењаци, полицајци, спајдермени, разне воћке, а сценом су прошетали чак и један постављени сточић, као и шпил карата!

На крају, али не и мање битна - спектакуларна трка беба до 24 месеца на исто толико метара! Установљена прошле године, у којој је победила управо моја беба (живи доказ да је лакше трчати с програма на програм него за децом) и ове године окупила је велики број најмлађих Ваљеваца и њихових верних слугу, пардон пратилаца. У овој трци заправо побеђује вештина родитељског сналажења и бевина послушност, јер ко има бебу зна да беба слуша све осим наређења. Дакле, није довољно рећи: трчи бебо, већ се мора наћи начин да бебац поверује да то и сам жели. На овом задатку пао би и нинџа!

НА ТЕШЊАРСКИМ ВЕЧЕРИМА

Ни овог лета Тешњарске вечери не прођоше без мрље. Тачно, оне црне, али не у организацији познатог нам организатора програма, већ арт-групе која неколико година за редом оставља свој печат по тешњарској калдрми. „Црна мрља“ се ове године представила са две изложбе стрип: изложбом полазника стрип радионице при Центру за културу коју воде Немања Радовановић и Милош Николовски (Филип Стаменковић, Јован Марковић, Стефан Настић, Небојша Драксиминовић, Матија Мијаиловић) и

другом на којој су изложени радови некадашњих полазника стрип школе „Црни креч“, коју је својевремено водио академски сликар Миливој Костић, из које је Црна мрља вуче своје корене. Жељко Обреновић, Жељко Виторовић, Немања Радовановић и Милош Николовски су показали да су достојни наследници Великог мајстора ваљевске стрип ложе. Заједно са 'црномрљашима' млађи суграђани су имали прилике да 12. августа, баш на Дан младих, оставе неке своје мрље на платну у оквиру уличног сликарског перформанса " Говорим тихо и носим четку са собом ", изведеног у склопу пројекта " И зидови имају душу ", финансираног од стране Министарства за омладину и спорт. По делању ове групе можемо рећи да је „ underground ” уметност у Ваљеву, поготово ова девета далеко од мртвог слова на папиру, а са underground-ом, као што је познато треба бити опрезан, јер.... кад црна мрља кане тешко се скида .

ТАЛОГ

Пред Муселимовим конаком динамична, нова промоција романа "Талог" Жељка Обреновића. Након прве ваљевске промоције, роман је промовисан у више градова Србије и свако књижевно вече било је непоновљиво. У шестој вечери фестивала, аутор "Талога" Жељко Обреновић говорио је о роману, одломке је читао Милош Лаловић, док је виолинисткиња Ангелина Милићевић сјајно дочарала атмосферу трилера изводећи музику која прати збивања у роману "Талог".

Тешњарске разгледнице

У "Тешњарској галерији" у Бирчаниновој 69 отворена је изложба "Тешњарска разгледница" 16 чланова Фото клуба Ваљево, у организацији Завода за заштиту споменика, у селекцији Екселенције ФИАП-а, Милана Марковића, мајстора фотографије. Присутне је поздравио Радивоје Арсић, директор Завода, док је новинар и уредник "Колубаре",

Здравко Ранковић, отварајући изложбу, говорио о значају фото документације о Тешњару. Подсетио је да значај Тешњара није увек био препознат и наводи пример од пре 43 године када је постојала идеја о рушењу свих постојећих објеката и изградња модерних стамбених објеката у Тешњару.

УРБАНА ИСТОРИЈА ВАЉЕВА

Народни музеј Ваљево поред сталних поставки у Муселимовом конаку и Музеју, овогодишње Тешњарске вечери обогатио је са два едукативна програма који су имали за циљ да грађанима Ваљева приближе урбану историју града на Колубари. У суботу 11. августа, отворена је изложба „Ваљево пером путописаца и картографа“, коју су припремили др Владимир Кривошејев, директор Народног музеја Ваљево и Зоран Мујбеговић, а у понедељак 13. августа испред Муселимовог конака одржан је разговор о старом Ваљеву са др Владимиром Кривошејевим и презентација његове књиге „Ваљево – настанак и развој града“.

По речима др Кривошејева, Ваљево је током векова пролазило кроз различите фазе, од непознатог села у XIV веку, преко средњовековног трга до оријенталне касабе доласком Турака.

Са почетком првог устанка Ваљево прелази у фазу хришћанског урбаног насеља, у којој се и данас налази и које се развија паралелно са модерном српском државом.

Кривошејев наглашава да је у различитим периодима развоја Ваљево било и ситуација када је град, због ратова и миграција, остајао потпуно напуштен на пар година и истиче једну занимљиву чињеницу, да је Ваљево почетком XVIII века двадесет година било под управом Аустроугарске и Хабзбуршке монархије и кроз шалу напомиње да је Ваљево било део напредне Европе још пре три века.

Погрешан стереотип о томе да је Ваљево увек било на десној обали Колубаре, у Тешњару, а да у XIX веку прелази и на леву обалу реке, разбијају мапе изложене у галерији Народног музеја, а Кривошејев истиче да је током целе своје историје Ваљево било на обе обале Колубаре али је било јасно подељено, лева обала је била стамбено-административна, а десна обала, Тешњар, градска чаршија. Изузетак је једино период од 1820. до 1830. године када Турци масовно напуштају град, а Срби се слабо насељавају у том периоду.

У енергичном и опширном, а опет веома јасном предавању др Владимир Кривошејев успео је да презентује причу о урбаном развоју града на Колубари, од настанка па до средине XIX века. Остаје само велика штета што предавања о историји града нису чешћа јер је понекад очигледан недостатак љубави, поштовања али и знања наших суграђана о граду у коме живе.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА.....

- Ваљево је 1528. године имало 71 хришћанску и 27 муслиманских кућа, а 1560. године 51 хришћанску и 293 муслиманских.
- 1784. године Ваљево је имало 7 дамија и једно велико црквено имање са малом капелицом.
- 1833. године кнез Милош Обреновић је наредио да се Тешњар поруши и да се нова чаршија гради на другој обали Колубаре. Тако је настала Кнез Милошева улица, али је и Тешњар остао сачуван. Зато је Ваљево било једна од ретких вароши са две чаршије.
- Урбано језгро данашњег Ваљево (од Јадра до Злокућана и од Колубаре до Љубостиње), планирано је 1855. године, када је Ваљево имало само 4 до 5 улица и неколико сокачића.
- 1897. године у Ваљево је било 28 улица

Д.П.

Квиз: КОЛИКО СТЕ ТЕШЊАРАЦ?

1. Тешњар се налази са:

- а) Лево обале Колубаре
- б) Десно обале Колубаре
- ц) Ни једно од наведеног

2. Званичан назив улице коју називамо Тешњар је:

- а) Максима Горког
- б) Кнеза Милоша
- ц) Бирчанинова

3. У Тешњару се налазио двор (конак):

- а) Проте Матеје Ненадовића
- б) Бороте и Мајера
- ц) Јеврема Обреновића

4. У Тешњару је сниман филм:

- а) Зона замфирова
- б) Ивкова слава
- ц) Звездане стазе

5. Овогодишње Тешњарске вечери које су по реду?

- а) 24.
- б) 25.
- ц) 26.

6. Тешњар је током XVIII века био:

- а) Стамбено-административни део Ваљево
- б) У то време Тешњар није ни постојао
- ц) Чаршија

Од 5 до 6 тачних одговора:

Ви сте 100% Тешњарац, толико добро познајете историју Тешњара да можете да се кандидујете за директора будућег Тешњарског музеја. У најгорем случају, ако останете без директорске фотелје можете да радите као туристички водич.

Од 2 до 4 тачна одговора:

Шта рећи, нисте ни толико лоши. Знате од свега по мало, новинарство је идеална професија за вас.

Од 1 до 2 тачна одговора:

Можда не би било лоше да се мало и интересујете за град у коме живите. За почетак почните од читања књиге „Ваљево-настанак и развој града“, а и могли сте да почнете да читате Гласоношу од прве стране, а не од ове последње.

0 тачних одговора:

Ви нисте ни Т од Тешњарца.

Немојте заказивати састанке у Тешњару јер ником нећете успети да објасните где да дође.

Тачни одговори. 1. б, 2. ц 3. ц 4. б . 5. ц 6. ц

ТЕШЊАРСКИ ХОРОСКОП

ОВАН

Увек енергични и у покрету, јурите са програма на програм као мува без главе. Вашој пажњи не измиче ни једно једино дешавање . Први оверавате тешњарску калдрму и с конобарима затварате кафане. Успорите мало.

БИК

Тврдоглаво одбијате да се прикључите колонама разузданих Ваљеваца који хрле у најстарију градску четврт на забаву године. Тешњарске вечери проводите у свом омиљеном кафићу или клупи у парку далеко од буке и мириса роштиља.

БЛИЗНАЦ

Ваша подвојена личност омогућава Вам да у исто време будете на концертима на Великој сцени, пијукате пиће у Тешњару, дремате на књижевним вечерима и гледате позоришни програм. Ником није јасно како Вам то полази за руком, па ни Вама.

РАК

Ваше расположење у току Тешњарских вечери достиже максимум. Предвиђена константна месечина инспирише у Вама романтичне емоције и највећи део времена проводите у тешњарским баштама уз музику на увце, чашу вина и вољени пар очију са друге стране стола. Ипак будите умерени у очекивањима да Вас након 19. августа не би изненадио један мали налет депресије.

ЛАВ

И на овогодишњим Тешњарским вечерима успевате да будете примећени. Виђени сте у првом реду на свим позоришним представама, највеселији сте на концертима на Колубари и још веселији на свиркама у Тешњару. Запажено је да сте у свим кафанама имате најбољи сто, а да музика баш Вама пева на увце. Све у свему, потпуно сте задовољни својим наступом на овогодишњим тешњарским вечерима, те са нестрпљењем чекате следеће.

ДЕВИЦА

Као и претходних година незадовољни сте програмом Тешњарских вечери. Ви би сте то много боље организовали, само да Вас не мрзи.

ВАГА

Постоји могућност да се у периоду Тешњарских вечери наруши Ваша неподношљива хармонија постојања. Пред Вама су бројне недоумице: концерт или представа? Књижевно вече или изложба? Вино или ваљевско пиво? У сваком случају, исход је следећи: за хиљаду дилема дупло је више решења.

ШКОРПИЈА

Мушке шкорпије: На овогодишњим Тешњарским вечерима уживате у погледу на девојке у мини сукњама које, набадају калдрму из турског доба својим високом по т п е т и ц а м а . Женска шкорпија: Тешњарске су, хвала Богу на измаку, наредних дана се опорављате од упале мишића изазване ходањем по Тешњару у ципелама са високом по т п е т и ц а м а .

СТРЕЛАЦ

Време авантуре је пред Вама. Бићете неодољиви у екстремним спортовима, давању голова у малом фудбалу и освајању бројних сетова у тенису. Постоји могућност повреда приликом слободног пењања на столове Тешњарских кафана. Будите опрезни.

ЈАРАЦ

Одлазак на Тешњарске вечери је за Вас непотребан финансијски издатак. Не желите да ризикујете да Вас привуче мирис пљескавице или реклама за ваљевско пиво, па ипак радије остајете код куће уз ТВ пријемник.

ВОДОЛИЈА

Нисте љубитељ гужве, па је Вама ове године омиљена дестинација врх Тешњара. Уживате у одличним изложбама, дружите се са уметницима Овогодишње Тешњарске вечери су Вас учиниле богатијим за пар нових пријатеља на Фејсбуку.

РИБА

Ваша сензибилна природа пронаћи ће апсолутно испуњење у бројним галеријама старе чаршије. Маштовита сновиђења присутна на сликарским платнима и егзотичне фотографије пејзажа заводиће чула и пробудити уметника у Вама.

Спорт људима

У "мору" догађаја на 26. Тешњарским вечерима спорт је нашао своје место у два програма, која су реализована у Омни центру и на терену Основне школе Сестре Илић. У новоотвореном спортском центру Омни одржано је прво такмичење у тенису на Тешњарским вечерима. Учесће је узело 15 такмичара.

За нијансу бољи од осталих био је Иван Станић.

Треба истаћи да је у Ваљевоу тенис спорт у повоју и да ће се број професионалаца, али што је још важније рекреативаца, повећавати у будућности, па је организовање оваквог и сличних турнира оправдано.

Финале Станић- Урошевић

На терену Пете основне школе у суботу је одржано такмичење у малом фудбалу. Ове године учествовало је тридесет играча, који махом и током године "пикају" малу шеву у Тешњару. Све је зачињено тзв. "трећим полувременом". Играчи попут Ивана Ђукића, Горана Марковића, Саше Перишића, али и момци из млађе гарде Горан Милошевић, Никола Вукосављевић Стефан Павловић, Александар Рашевић... су допринели занимљивости и забављању публике.

Поменута два такмичења организовала је агенција Асмедиа у сарадњи са организационим одбором Тешњарских вечери. Спорт је вишеструко користан и одличан начин да се испуни слободно време. Посебно је то важно за рекреативце. Из тог разлога оправдано је надати се да ће програма са спортском тематиком бити више на будућим Тешњарским вечерима.

Мирослав Миловановић

Програмима којима сам присуствовао на овогодишњим Тешњарским вечерима сам веома задовољан с обзиром на општу ситуацију. Програм је прилично добро уклопљен и чини ми се да је сама публика

као конзумент имала прилику да бира доста програма по свом сензибилитету.

Аца Видић

Скромније него прошле године, посебно што се тиче пропратних садржаја. Такође, сам Тешњар личи на вашар где нема да се купи скоро ни један производ који је карактеристичан за наш град.

Концерти су ове године чини ми се најинтересантнији али укупан амбијент Тешњарских вероватно само осликава тренутну финансијску ситуацију у земљи. Похвалио бих ваљевске фотографије и њихове сјајне изложбе.

Јован Грујић

Феноменално, врло сам задовољна организацијом Тешњарских вечери ове и прошле године, понуда је била за свачији укус. Лично сам највише посећивала дечије

представе које су биле супер и музичке програме.

Гордана Јаковљевић

Тешњарски гласоноша бр. 45

Издавач: Савет 26. Тешњарских вечери

Уредник: Душан Перић

Редакција:
Снежана Јаковљевић Крунић,
Славица Сабо Трипковић
мр Сузана Радовановић Перић
Мирослав Миловановић
Милош Николовски

Фотограф:
Драган Крунић

Технички уредник:
Кристина Цвејанов

Реализација: Агенција АКТЕР

Штампариа: Ваљево принт

Тираж: 1000 примерака

НАЈБОЉЕ ИЗ ВАЉЕВА

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Станко Терзић, градоначелник
Ваљево, председник Савета
Милка Ерић Васиљевић,
заменица председника Савета
Јелица Стојановић,
начелница градске управе за
друштвене
делатности, финансије,
имовинске и инспекцијске
послове
Јасмина Белхири, чланица
Савета
Слађана Марковић, чланица
Савета
др Весна Матић,
директорка ТО
др Владимир Кривошејев,
директор Народног музеја
Ваљево
Бранко Антонић,
секретар КУД „Абрашевић“

ПРОДУЦЕНТ ФЕСТИВАЛА

Центар за културу Ваљево

ОРГАНИЗАТОРИ ПРОГРАМА

Центар за културу Ваљево
Завод за заштиту споменика
културе Ваљево
Народни музеј Ваљево
Интернационални уметнички
студио „Радован Трнавац
Мића“
Модерна галерија Ваљево
КУД „Абрашевић“
Установа за децу
предшколског узраста
„Милица Ножица“
Туристичка организација
Ваљево
Асмедиа и ОМНИ центар
Клуб екстремних спортова
„ХЗМ 014“
Арт група Црна мрља

УМЕТНИЧКИ ДИРЕКТОР
мр Катарина Маринковић

ИЗВРШНИ ДИРЕКТОР
Веселко Белушевић

КРЕАТИВНИ ТИМ
Људмила Поповић
Ангелина Лукић
Немања Радовановић

ВОДИТЕЉ
Кристина Параментић

ВОЛОНТЕРИ
Чланови Омладинске
позоришне сцене ОПС! ЦЗК-а

Вече пива и мерака

Ваљевска пивара, индустријски првенац Ваљева, и ове године подржала је традиционални градски летњи фестивал. Ваљевско пиво точило се на неколико локација у граду, али и служило у готово свим тешњарским локалима. Промовисао се и нови бренд Пиваре који је већ наишао на одобравање међу пивопојима – ваљевско у лименци, по произвођачкој цени.

У петак увече на Малој тешњарској сцени, организовано је и вече са Ваљевском пиваром. Пријатељи Пиваре и љубитељи хладног, ваљевског пива дружили су се уз музику уживо и причу о богатом укусу нашег пива. Ово је била прилика и да се дели промотивни материјал и ради на маркетингу нашег пива, за госте Тешњарских са стране, који га још нису пробали.

Погодна локација и добра својства изворске воде у ваљевском крају омогућили су производњу врхунског, квалитетног пива. Отуд није узалуд речено "Да не ваља, не би било из Ваљева". Одабране сировине утичу на специфичан укус и препознатљивост ваљевског пива. Пиварски мајстори квалитету сваке од основних сировина посвећују велику пажњу јер свака од њих у свом домену, доприноси финалним карактеристикама пива. Није узалуд речено да је слад душа пива, хмељ зачин, квасац дух, а вода његово тело. То тело у ваљевском пиву чини изворска вода која се директно, са осам километара удаљеног Пакаљског извора, без прераде користи у производњи. Ваљевска пивара добитник је мноштва признања и преко 30 златних медаља "Монде селекционе" у Амстердаму, Бриселу, Атини, Лисабону, Лондону...

ВАЉЕВСКА ПИВАРА ПРИЈАТЕЉ ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ

ЧЕТИРИ ВАЉЕВСКА ГОДИШЊА ДОВА

Црта: Милош Николовски

Покровитељ:
ГРАД ВАЉЕВО

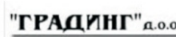

Спонзори:

Goldenlady
Company

DUNAV
OSIGURANJE

МЕДИЈСКИ ПРИЈАТЕЉИ

GATE
GP KEJ
HTAD "SLOGA"
VALJEVOPRINT
VUJIĆ VODA
JP PIJAČNA UPRAVA - POLET
JNP VIDRAK
DIREKCIJA ZA URBANIZAM
I IZGRADNJU GRADA VALJEVA
SUR LAZA
CENTREX
FRIKOM
STR DOMINO
TOJOTA
SALON ZA NEGU I
ZAŠTITU KOSE "MIRKO"
FOTO POPOVIC